Guth - Jarkovský i jeho pokračovatel Ladislav Špaček tvrdí, že květin má být lichý počet. Letošní jubilejní ročník festivalu Folkový kvítek na Konopišti, v pořadí patnáctý, toto pravidlo dodržel. Lépe řečeno jej dodrželi jeho pořadatelé, kterými jsou tradičně KVĚT - Sdružení klubů a dětských domovů v ČR v čele s Jirkou Hoppem ve spolupráci s Městským úřadem Benešov. Základním rozhodnutím oslavit uvedené jubileum bylo uspořádání festivalu od pátku 12. května do ranních hodin neděle 14. května.

Naše reportérská dvojice si rozdělila úlohy s tím, že v pátek bude přítomna jen její mužská část a v sobotu, kdy se odehrává soutěž jednotlivců a kapel do osmnácti let, bude dvojice v plné sestavě. Oba však předem prohlašujeme, že prioritou reportážeje především uvedená dětská, či spíše skorodětská, soutěž a nikoliv podrobný popis výkonů kapel a sólistů, které většina diváků zná.

V pátek byl začátek v devatenáct hodin ohrožen především dopravní zácpou před Benešovem, takže v úvodu na hlavní scéně bylo obsazeno poměrně málo míst. Program na hlavní scéně uváděl s přehledem jako vždy Petr Bohuslav. Seznámil přítomné s tím, že uvidí a uslyší ve dvou dnech 40 účinkujících a 20

Nejmladší účastnice a vítězka,
jedenáctiletá Veronika Polívková

foto: Ivan Bllemby Krejza ©

soutěžních kapel a jednotlivců. Celkově bylo možné slyšet 28 hodin hudby na čtyřech scénách. Hrálo se nejen na hlavní scéně, ale v pátek i na scéně zámku arcivévody Ferdinanda d´Este, ale také v Benešově na náměstí či v pivním stanu umístěném na zcela opačné straně hlavní scény než byl umístěn vloni.

Někdo zahájit musí a tak zahájila brněnská kapela **Cymbelín**. Cymbelín hraje v nové sestavě a novým stylem. To je vše, co lze napsat, protože styl lze označit slovy "takový nijaký"? Na hlavní scéně byl reportérem spatřen ještě
Jablkoň
včetně Aničky Duchaňové se známým repertoárem, podle slov Michala Němce převážně

country či trampským. Jen kytaristovi Martinovi Carvanovi dvakrát vypadl zvuk, ale dirigent naznačil, že tento hráč, jinak absolvent AMU, bude vyhozen, protože jej v kapele stejně nepotřebuje. U Michala Němce zaplaťpánbůh nic nového pod sluncem.

Na zámku moderoval Mirek Kovářík a scéna se poněkud svažovala. Zřejmě stavitel zámku nepočítal s nějakým folkovým festivalem. O dobrou náladu se jako první postarala příbramská
Ginevra
v civilu, tedy bez historických kostýmů. Parta vedená Vaškem Plecitým jako vždy projevila radost z hraní a publikum ji jako vždy nechtělo pustit z pódia. Dalším spatřeným hudebním tělesem (přídavek kapely
Njorek
není počítán) byl
Neřež
. Vít Sázavský a Zdeněk Vřešťál střídali starou "nerezovou" se svou novější tvorbou a milá byla i
Aerovka červená
zpívaná v původní aranži z roku 1952. Už podruhé či potřetí jsem slyšel píseň věnovanou jednomu diskutovanému písničkáři s výzvou, aby přešel z bavoráku k táboráku. Jenže jako každá častuška, tak i tahle se má zpívat, když je aktuální a ne pár hodin po dvanácté. Večer se protáhl a jeho závěr na zámku patřil
Spirituál kvintetu
. Bohužel ten samý den jsem se dozvěděl, že mezi námi není Oldřich Ortinský, člen kapely od roku 1969. Byla mu věnována minuta ticha a verše
Láska je jako večernice
recitované
Mirkem Kovářikem
. Mám ale silný pocit, že tenhle úžasný zpěvák a jistě dobrý člověk žil po odchodu z kapely až příliš v ústraní. Možná se mýlím, ale od jeho smrti 3. května 2006 jsem nikde o jeho smrti ani o jeho životě nenašel v médiích zmínku. Spirituál kvintet měl ten večer či noc šťastný den a byla radost jej poslouchat, byť bylo dávno po půlnoci.

Druhý den v sobotu se začínalo už v jedenáct hodin dopoledne. Slova na hlavní scéně se ujala vyzkoušená a sehraná dvojice Radek Havel a Vláďa Casey Růža. Casey prohlásil o počasí na Kvítku, že určitě bude pršet, ostatně jako každý rok, protože Jirka Hopp sežene déšť, i když jinde není. Jako první vystoupila pardubická **Pouta** včetně tsunami českého folku Jardou Buksou, jak jej nazval Růža. Pouta hrají čím dál líp a myslíme, že není třeba víc dodávat, jen je poslouchat. Jako druhá zaplavila poměrně velké pódium kolínská kapela
Kokosy
. Kokosy jsou v podstatě spojený mládežnický symfonický orchestr a dívčí sbor. Dramaturg festivalu Jirka Hopp zkusil dát na scéna trošku něco jiného. Ale tak nějak bylo slyšet nedělní lázeňský promenádní orchestr, kterému to občas ulítlo. Divákům se asi nejvíc líbila, soudě podle potlesku,

Bedna od whisky
v aranžmá k tanci a poslechu.

Po tomto netradičním hudebním úvodu začala první část soutěže. Jako vždy o vítězích rozhodovala porota složená tentokrát z těchto osobností: Pavla Marianová (jako vždy předsedkyně), Jirka Vondráček, Luboš Hrdlička (jeden ze zakladatelů kapely Nezmaři), Pavel Barnáš, Pavlína Jíšová (ta byla přizvána jako náhradník na poslední chvíli), Andrea Troníčková a Jeroným Lešner.

V kategorii jednotlivců jako první vstoupila na jeviště šestnáctiletá **Eliška Holubcová** z Jablonce nad Nisou, žákyně "Ciskotéky" Dalibora a Zuzany Cidlinských. Eliška je typickou představitelkou mladičkých písničkářek, které chtějí říkat velká slova o událostech, které se jim po čase budou zdát malicherné. Tato vlastnost patří k věku. K tomu, aby písničkářka poněkud vybočila z řady, je třeba mít i něco navíc, osobitost projevu nebo nápad. U Elišky jsme uvedené vybočení zatím neznamenali. Poprvé jsme na Kvítku viděli šestnáctiletou
Markétu Berouskovou
z Prahy, studentku violy na Ježkově konzervatoři. Markéta
už to na hudebních soutěžích zkouší nějaký ten rok v různých hudebních sestavách, letos se vydala i na sólovou dráhu. Z dřívějších vystoupení si pamatujeme na její prořízlou pusu v průvodním slově, ale zapracovala na sobě a bujnou energii vložila především do soutěžních písní
Setkání
,
Troufalá
a
Trochu všední
. Markéta má sílu v hlase, překypuje elánem a je znát, že ještě hledá optimální výraz svého projevu. Dlouhovlasou
Veroniku Savincovou
z Ostrova již pravidelní diváci Kvítku znají, Veronice již několikrát první místo uniklo. Doprovází se na klávesy. Před léty zpívala píseň o svém malém koťátku, dnes už zpívá tahle velká slečna o lásce. Vládne velmi dobrým hlasem, ale svým pokusech o šansony se zdála být ve všech písních dost stejná.

Berušky z Dobré Vody (Alena Vítová, její mladší sestra Zuzka a Helena Paukertová) není třeba představovat. Jsou sběratelkami Kvítků i jízdních kol zn. Author. Zatím byla tahle trojka třikrát první, třikrát druhá a jednou třetí. Jenže triumfy zavazují a rok co rok je to pro loňského vítěze těžší, pokud se nenajde někdo jiný. Říkali jsme si, zda Berušky překvapí, ale překvapení se nekonalo. Zněl jen velmi dobrý standard a je třeba se připravit, že za vraty dětských soutěží fouká silný konkurenční vítr. Další zpívající skupinou byla

Jan a Filip Spálení = část ASPM

foto: Ivan Bllemby Krejza ©

W rámci možností - kapela z Blatnice pod Svatým Antonínkem, pokračovatelka loňských finalistů 3+1 zn.Levně. Hlavním zpěvákem je kytarista Honza Blahynka (ten soutěžil vloni také jako sólista), sestavu doplňuje zpěvem Robin Lefner (viola a mandolína), Petra Poláchová zpívá a hraje na flétnu. Ve třech písních předvedli obvyklé folkové aranže s flétnou "v rámci možností". Poněkud podivně zněla Honzova výslovnost hlásky t jako th, a to i v folklorně laděné písni o růži se šalvějí a nemyslíme si, že by se tak Slovácku mluvilo. Skladba ze tří soutěžních možná nejslibnější, nicméně poněkud zazděná dlouhou předehrou s opakovaným jednoduchým motivem a podobně protahovaným závěrem.

Naopak z instrumentální zručnosti těží chlapecké trio **16 strun a šmytec** ze Šternberka, Vojta Nosek, Jirka Krčmář a Michal Kluka, letošní držitelé Dětské Porty. Do soutěžního trojlístku zařadili instrumentálku
Irish tree
, v níž Vojta zahájil nejprve s mandolínou v ruce a briskně pokračoval na housle. Domů se vrátili ve zpěvných skladbách
Pod jablůňkou
a
Morava
, hráli s nasazením a švihem a ukázali cit pro písně vycházející z tradic moravského folkloru. Přesvědčili o tom i porotu, a po loňském třetím místě se posunuli na příčku první. Dívčí trio
Daisy´s
přijelo z Jablonce nad Nisou. Trochu cize znějící název má patrně na svědomí čechoameričanka čtrnáctiletá kontrabasistka a zpěvačka Stephanie Van Vleet, s drivem na housle hraje dvanáctiletá Pavla Mazancová a na kytaru patnáctiletá Jana Jahodová. Obě také zpívají a všechny navštěvují Ciskotéku. Dívky soutěžily se skladbami
Karetní hra
,
O lidských povahách
, prostřední byla v angličtině velmi dobře zazpívaná odpichová countryovka. Určitě byly velkým překvapením a Beruškám dobře dýchaly na záda i v diváckém hlasování.

Po prvním soutěžním bloku se slova a not ujali **Nezmaři** s **Miki Ryvolou** a *Osamělý město* i další písně jeho staršího bráchy Wabiho zpíval celý areál.

Po Nezmarech pokračovala druhá část soutěže. Sedmnáctiletá **Marie Havlová** z Duchova se vloni nejvíce líbila divákům, vloni byla první v diváckém hlasování. Marie se líbila stejně jako loňského roku. Má krásný hlas a vlastní repertoár. V jedné písní připomněla i povodně a svou vodáckou lásku vložila do písně Sázava.

Letošní nejmladší účastnicí byla jedenáctiletá **Veronika Polívková** z Lokte. Má za sebou řadu vítězství v dětských soutěžích (Březovský lístek, Ostrovská Veverka a další). Kdyby někdo pustil pouze hlasový záznam Veroničina zpěvu, kdy dvě písně zpívala ve velmi dobré angličtině, nebylo by možné v podstatě tomuto zralému hlasu téměř nic vytknout a nikdo by nehádal, že zpívá jedenáctileté dítě. Jenže v jedné písně znělo v angličtině
?jsem sama, jsem malá holka
. Veroniku lze označit za velké překvapení a velký příslib do budoucna. Jediným (!) zástupcem kluků v soutěži jednotlivců byl sedmnáctiletý
Lukáš
Pařík
z Brna. Lukáš se doprovází na klávesy nebo kytaru a zejména s doprovodem kláves připomínal i způsobem zpěvu a frázováním mladého Michala Davida. Ovšem nezpíval o rozvíjení poupat, ale těžkém údělu (
Rytíř
) a opuštění (
Bílá může bý i
černá
). Bohužel, jakoby písně splynuly v jednu. Ve té třetí
Já se ptám
si pokládal mnoho nezodpovězených otázek. Když se ptal, proč je tolik kladných vizí, jakoby připravoval otázku pro politika jedné nejmenované politické strany, jenž ji ovšem nezodpověděl, neb jej zřejmě modrá turistická značka nasměrovala na jinou volební šanci. Později poslancova stranická souputnice předala finanční dar ve výši 10 tisíc Kč (!) jednomu z dětských domovů.

Letos dvanáctiletá **Jana Věnečková** ze Sloupnice u Litomyšle hrála na housle a zpívala vloni s kapelou Mother´s Angels, letos vystoupila jako zpívající houslistka sólově. Zahrála a zazpívala své písně *Truhla*, *Jaro* a *Vánoce*. Jana je dětská roztomilá, ale i v dětských verších o truhle, kde je schován budoucí vysněný kluk (
On byl krásný jako Bůh, rozplynul se jako duch
), jsou zárodky originality. Je vidět, že Jana je odvážná bojovnice a chce být sama sebou.
Klára Šimková
je z Batelova u Pelhřimova nebo chcete-li u Jihlavy. Je jí osmnáct let, své písně skládá teprve rok a letos získala autorskou Dětskou Portu za píseň
Brouk
. Na Kvítku byla poprvé a díky věku v soutěži také naposledy. V jejích písničkách
Bouřka
,

O snech
a
Brouk
nezaznívá obvyklá skepse -náctiletých, nechybí jim nadhled a především pestrost. Klára má sytý hlas barevně zajímavý, zpívá
s výrazem, a myslíme si, že o ní ještě uslyšíme. Jako poslední vystoupila sólová Beruška
Alena Vítová
. Je osmnáctiletá a nezbývá tedy než jít cestou mimo dětské soutěže a platí pro ni totéž, co pro Berušky, pokud se nezmění například v kapelu Mšice, jak navrhl Vláďa Růža. Alena podobně jako Berušky jakoby vsadila na jistotu, ačkoliv jí nelze nic vytknout, a kdyby se neobjevila originální Veronika Polívková, pravděpodobně by zase odjela na vítězném velocipédu. Alena má široký muzikantský záběr, vystupuje v duu Folmet a v bluegrasovém BG Bazaru a jen budoucnost ukáže, která z cest bude pro ni ta pravá. Nám se především líbí jako zpěvačka.

Pak už měli slovo jen hosté.

Kapelu **Hop trop** není třeba představovat, dramaturgicky promyšlené střídání písní známých a oblíbených s novinkami vyšlo stoprocentně a jako vždy ji diváci nechtěli pustit do zákulisí. Pís

Český Mick Jagger, Martin Kraus a Krausberry

foto: Ivan Bllemby Krejza ©

ně kapely už dávno zlidověly. Prvním záskokem letošního festivalu bylo vystoupení **Martina Krause a Krausberry**
, kdy Martin obětavě zaskočil za Vladimíra Mišíka a Etc. Vláďa Mišík podle závěru lékaře nesmí určitou dobu nejen zpívat, ale i mluvit. Věřme jen, že tak silná osobnost, jakou je Mišík, stane záhy zase na pódiu. Martinovi Krausovi se někdy přezdívá pro jeho určitou hlasovou i fyziognomickou podobu "český Mick Jagger". Náhradníci z Hanspaul City přivezli několik náhradních městských blues se syrově pravdivými texty ze života, nezklamali a publikum bylo s takovým nádherným záskokem více než spokojeno.Tady patří dík i Jirkovi Hoppovi, který Krausberry po mnoha letech na folkový festival pozval.

Po drsných Houtyšácích nastoupilo křehké dívčí duo **Martina Trchová a Karolína Skalníková**.

Dramaturgicky to byl dobrý tah, ale dívky zpívaly jen čtyři písně, což je škoda. Kapelu
ASPM
Jana Spáleného s vynikajícím trumpetistou Michalem Gerou by tak před dvaceti léty portovní diváci vypískali. Letos je nechtěli pustit z pódia, ať už hráli staré pecky z období tria Spálený, Havlíček a Kalandra nebo věci současné. Liberecký
Jarret
5. května křtil v Liberci novou desku
Vztahem zapni
. Pro takovou kapelu, která dokáže rozhýbat publikum, bylo vyhrazených třicet minut málo. A nejen pro kapelu. Bubeník Benedikty si zlomil nohu, kapela se omluvila, a o druhý záskok byla požádána porotkyně
Pavlína Jíšová
, tentokrát doprovázena jen
Pavlem Malinou
, protože Pája Peroutka neměl tak narychlo čas. I přesto se tento druhý záskok velmi povedl, jak jinak u zpěvačky nazývané První dáma českého folku.

Poté se jeviště zcela zaplnilo všemi účastníky soutěže o Folkový Kvítek a následovalo vyhlášení vítězů. Výsledky jste si mohli přečíst zde , my jen zopakujeme jména vítězů. Ve skupinách zaslouženě zvítězilo trio **16**
strun a šmytec
, v jednotlivcích velká naděje
Veronika Polívková
, která se nejvíce líbila i divákům stejně jako
Berušky
.

Po krátkém filmovém sestřihu z prvních ročníků Folkového Kvítku, kde jsme mohli spatřit například mladičkou Radku Fišarovou, dnešní hvězdu muzikálové i operní scény, Romanu Tomáškovou s Pavlem Tomanem či kučeravého Jeronýma Lešnera, nynějšího porotce a příležitostného moderátora Kvítku, večer pokračoval dál. **Žalman a spol.** nepřivolal déšť, to se dařilo během dne jiným, ale přitáhl diváky k podiu a dva přídavky se folkomilným divákům zdály málo. Posledním účinkujícím, kterého náš dvoučlenný tým slyšel a viděl, byl
Vašek Koubek
s černým akordeonem, jedna z nejoriginálnějších osobností na naší hudební scéně, charismatický, svérázný a přesvědčivý vypravěč o životě. Krátce po dvaadvacáté hodině, tedy zhruba v polovině večerního programu, jsme již téměř zaplněný areál přírodního divadla na Konopišti opustili. Nachystaní interpreti na hlavní scéně měli diváky rozpalovat přibližně do 2,30 hodin, ovšem téměř hodinový skluz v době našeho odjezdu dával tušit, že se asi přesně končit nebude. Do rána měly vytrvalce bavit ještě v Kozlovně, pivním stanu za hledištěm,
Eagles & Horses
a

Znouzecnost

. Zde nás můžete vy, milí návštěvníci letošního Kvítku, doplnit svými dojmy z dalších vystoupení.

Folkový Kvítek se za 15 let svého konání stal významnou součástí systému vyhledávání hudebních interpretačních a autorských talentů. V jednotlivých oblastních kolech o finálovou účast bojovalo 311 dětí. Finále opět potvrdilo převahu dívek, jak už to tak v posledních letech bývá, instrumentální zdatnost, ale také pochopitelnou tématickou jednostrannost, která převládá v duších dospívající mládeže. Příjemné vybočení z jisté monotónnosti obsahu písní přinesli zejména držitelé prvních cen. Uvidíme, jak se dále budou vyvíjet nejen oni, ale také například houslistka Jana Věnečková, temperamentní Markéta Berousková, či jak si mezi dospělými povedou Berušky, Alena Vítová nebo osobitá Klára Šimková. Se kterými z nich se za nějaký čas, podobně jako s někdejší vítězkou Martinou Trchovou, setkáme jako s hosty hlavního večerního programu Folkového Kvítku? Necháme se překvapit.